



Majessic dreams

En duo. En kvinna och en man. De skapar sin musik i Köpenhamn, Danmark.

Jag fäste mig ganska snart för duons debutalbum som kom i höstas.

Möt Majessic Dreams som bygger musik utav stämningar.

Hur gick tankarna kring ert musikaliska projekt när ni möttes?

Jessica: Mats gjorde en massa egen musik och hade spelat i olika band sen han var 15. När vi träffades var musiken någonstans i centrum. Jag gjorde också musik och hade tidigare spelat piano och gjort låtar, men haft en jättepaua från musiken under en lång tid. Jag skrev några låtar och spelade gitarr och sjöng för Mats som tyckte jättemycket om det.

– Från början var det meningen att jag skulle ha ett eget band – jag kallade mig Francy River i en mycket liten krets av folk som kände till att jag gjorde musik. Jag hade aldrig spelat live – bara spelat lite inför kompisar. Sen började jag och Mats göra musik ihop. Mest för att Mats tyckte om min musik och min röst och att jag hemskt gärna ville spela med honom eftersom jag beundrade hans musik sen tidigare – framförallt den han gjorde/gör som Kompjotr Eplektrika.

– Det började med att Mats skötte arrangemangen och byggde upp nåt nytt ofta utifrån mina låtar, men också ifrån hans egna. Jag spelade gitarr och sjöng. Vi tog projektet som en kul grej och hade inga ambitiösa planer med det hela, bara att det skulle bli lite ny musik.

Mats: Jag bodde i Malmö och när jag var i Köpenhamn och hälsade på Jessica så spelade och sjöng hon alltid flera fina låtar för mig. Själv hade jag också lite låtar, så vi började spela tillsammans. Vår utgångspunkt var att vi skulle ha roligt och spela in.

Du har ju ett ganska långt förflutet i diverse musikaliska konstellationer, jag tänker främst på Seamonster1 som du

hade tillsammans med din bror. Ni gjorde ju bl a egna skivor i olikfärgad vinyl och omslag omsorgsfullt tryckta på smörpapper och liknande. Ni målade väl konvoluten själva till någon av era skivor? Det känns som att det var mer organiskt då jämfört med nu.

Mats: När vi spelade med Seamonster1 och de andra banden i Jönköpings "postrockscen" (Dialog cet, Log cabin, Pjotr m.fl.) var allting väldigt "gör-det-själv" och det var självklart att man skulle ge ut sina egna plattor och fixa spelningar hit och dit. Man skickade nåt brev (vanligt handskrivet pappersbrev på den tiden!) till nån "squat" i Tyskland och sen drog man dit och spelade för ett gäng punkare och deras hundar. Det var väldigt spännande och man spelade i varandras band etc. Det var ju ganska svårt att "nå ut" till någon större publik, något som väl har ändrats nu när det finns Myspace och sånt. Det är ju helt fantastiskt att man kan provlyssna på näst intill alla band/artister som finns på det där internätet!

Ni bygger mycket av er musik kring stämningar och har en dominant lugn ljudbild. Vad är största källan till inspiration när ni skapar er musik?

Jessica: Kärleken! Gamla/aktuella/starka kärleksproblem... Kärleken är inte bara till min man (Mats) utan också till andra nära. Det har varit en kanal att befria mig ifrån smärta som legat och gnagt. Att skriva en sång är mycket renande!

– Inspirationen kommer från olika håll men den musiken som berör mig är musik som känns riktig, som känns okonstruerad och sprungen ur en människas behov av att uttrycka något han/hon varit starkt berörd av i sitt egna liv. En artist som ständigt inspirerar är t.ex. Neil Young. Sen blir jag jättespirerad av modern klassisk musik som t.ex. Arvo Pärt med sin otroliga nyansrikedom inom väldigt enkla och minimala ramar.

Mats: Jag har alltid en massa skisser till

olika låtar, och dom som "passar" till Majessic Dreams arbetar vi sen vidare på tillsammans, så min största inspiration är nog samarbetet med Jessica. Det är fantastiskt inspirerande när hon lägger en sångslinga eller en liten orgelmelodi till något som jag har gjort, och låten får en helt ny riktning. **Jag tänker på texter. Det är uppenbarligen svårt att bryta det klassiska mönstret kring ämnet kärlek och relationer. Kan det vara så att ni försöker utveckla detta ämne som ett gift par – det känns m.a.o. som att det skulle vara en mindre utmaning att skriva i er situation jämfört med om man är ensam och kärlekskrank.**

Jessica: Ja vi är gifta! Vi försöker inte utveckla ämnet rent taktiskt. Texterna handlar om kärlekens olika sidor inte bara i förhållande till min man utan också i förhållande till andra människor i min närhet – och om tidigare relationer jag haft och bearbetat. Det är kul att titta in i sin skattkammare av historier från förr och berätta dem utifrån sin nuvarande situation. Det är befriande och återigen renande!

– Relationer är också något av det som jag intresserar mig för mest i livet. Alla slags relationer – inte enbart man och kvinna relationen, även om det nog mest handlat om den. Jag vet inte heller om jag ser texterna som en utmaning eller inte. Jag har skrivit om det som känns intressant att gå in i och det som jag har haft behov av att skriva om. Det känns också som att det lättare flödar fram material om det jag skriver om har en stark laddning i mig själv. **Vad blir nästa steg i Majessic Dreams värld?**

Jessica: Att ta en liten paus och sen göra nytt material i lugn och ro – skapa lite musik ur lust och glädje!

Mats: Ja, nu börjar man ju känna ett litet sug efter att spela in en skiva till...

Nicke Boström